

СВИДЕТЕЛСТВО ЗА БОЖЕСТВЕНО ИЗЦЕРЕНИЕ (тежък кожен обрив с плюски като трамвайни билети...)

Беше петък 11.октомври.2002г. Един от онези хубави дни, в които ти се иска да си навън и да се радваш на всичко сътвореното от Бога. Да потичаш заедно с кварталните кучета, да погалиш котето, свряло се под ръждивия покрив на запустелия "Москвич"...

В този ден станах по обяд. Бях си легнах рано сутринта, уморен от дълго дежурство пред компютъра.

Още сънен, заварих в трапезарията майка ми и далечна наша роднина, която бе дошла да ни посети. Набързо се освежих и седнах при тях на кафе. От дума на дума, по силата на традицията, роднината отвори болната и тема за нещастния живот на сина и, както и за собствените си неволи и често нападащите я мисли за самоубийство. Този път бях по-решителен в разговора си с нея, защото само оплакване без противодействие е безсмислено и убиване на време.

Отворих дума за Бога, за Словото. Разказвах и примери от Светото писание. С помощта на Светия Дух и отговарях с лекота на въпроси като "Щом има Бог, защо умират деца?"... По-късно донесох Библията и зачетох още примери от Нея. След това пуснах видеозапис от проповеди на Петър Велев... и така измина доста време. Опитвах се да и покажа пътя - как да се бори за душата си, опитвах се да я отскубна в името на Исус Христос от демоничните сили, които владеят над нея и погубват деня и нощта, както нейните така и на сина й...

Оставих ги двете с майка ми да продължат по женски беседата си. Така и не разбрах с какво чувство прие разказа ми за дадената ни възможност, да оставим всичките си мъки и болести в ръцете на нашия Спасител Исус, Който отдавна е платил цената за греховете ни.

По-късно вечерта, след като тя си бе тръгнала, си взех един душ. Предстоеше ми още една цяла нощ бодърстване до сутринта. Седнах на компютъра си, бодър и свеж и започнах своята работа, както винаги с удоволствие. След около 40-50 мин. започнах да усещам парене под мишниците си, а по-късно пак там видях образували се плюски с размер на половин трамваен билет, а пръстите на ръцете ми се бяха подули, сякаш бях брал коприва. Предположих, че може да е от течния сапун. Но аз го ползвам вече 6ти или 7ми пъти, а досега не бях имал подобни оплаквания от него... Буквално си взех още един душ и продължих работата си. След няколко часа положението се усложни, а на сутринта след като си свърших работата, вече бях с рехав обрив почти по цялото тяло, на доста разхвърляни групи от малки плюски. Дланите ми бяха червени, а усещането ми за тях мога да сравня само с това на изгаряне от кюнец на печка или от горещ ауспух на кола.

Какво ли не си помислих в този момент? Че някой е сипал нещо в сапуна, че някой се опитва да прави магии на семейството ни и какви ли не подобни мисли...но магнах с ръка.

Аз не приех много на сериозно случилото се. Уморен и без сили от нощната работа, си легнах. Не успях дълго да спя и към обяд се събудих от силен сърбеж.

Притеснена от видяното, майка ми ми даде алергозан на хапчета и паста за мазане. Обадох се на брат Петър Велев, с когото споделих за случая. Той пое ангажимента да се помолят за мен, за здраве. И също не изключи злонамерена човешка намеса.

Същата вечер бях поканен на концерт. Останах само първата част, защото състоянието ми ме накара да се прибера по-скоро у дома. Положението ми се влоши към 21 часа. Обривът настъпваше и по другите части на тялото ми, които не бяха засегнати до този момент. Вече започнах да изпитвам притеснение, че няма ефект от мазането, ама никакав. Намазах се този път по-обилно с лекарството, взех

таблетка алергозан и изтощен съм заспал.

Поради някаква причина се събудих в 03.00 часа. Нощната лампа светеше и инстинктивно дръпнах ръкавите на тениската си, за да видя състоянието на обрива.

Трудно ми е да опиша чувството, което изпитах... Дъхът ми спира дори и в този момент, когато всичко е отминало, защото тогава изпитах ужас!

Целите ми ръце бяха обвити от едри плюски колкото 20ст. монети, но в елипсовидна форма. Дланите ми вряха. Станах и запалих лампата и огледах останалата част от тялото си - навсякъде все едно и също... Ужасяваща гледка. Просто нямаше празно място по меките части на крайниците ми. Все едно бях изваден от казан с врящо олио.

В този момент, майка ми се бе събудила и дойде да ме види. Влезе и видимо се уплаши. Имаше желание да потърсим моментално лекарска помощ, но бе събота през нощта... Вече и аз бях силно уплашен. Вземах още по-големи количества алергозан и се намазах с почти цялата туба от него и в допълнение със зехтин.

След като останах сам в стаята си, коленичих пред кръста, който стои над вратата ми и започнах да се моля на моя Бог Исус Христос. Отправих силни и горещи молби за ходатайство пред Бога към Дева Мария, Св. Ив. Рилски, Св. Мина, Св. Петка... молех се, без да зная какво точно да кажа в конкретния случай. Светият Дух явно ме е ръководел и учил как да се моля...

Не помня колко време съм прекарал в молитва, легнах и се оставих в ръцете на Бога.

По обяд вратата на стаята ми се отвори и майка ми ме погледна с плах поглед. А аз току-що се бях събудил. Седях в леглото си и оглеждах какво се бе случило с ръцете и тялото ми ...Попита ме как съм, имайки някаква мъничка надежда, че може да съм малко по-добре.

С недоумяваща и плаха радост, невярващ на очите си и отговорих - ЗДРАВ! Невярваща на думите ми, дотича до мен и ме заоглежда - ха отпред, ха отзад ... Кожата по цялото ми тяло бе такава, каквато беше ден преди да ми се случи тази напаст. Дланите ми бяха отново чисти. Не ме пареха и нямах усещането за прегоряла кожа. Меките места по крайниците и тялото ми бяха чисти и без нито една плюска. Нямах и помен от зачервените места, където се готвеха да се появяват пъпки или плюски... НИЩО НЕ БЕ ОСТАНАЛО ОТ УЖАСЯВАЩАТА ГЛЕДКА, КОЯТО ПРЕДСТАВЛЯВАХ, САМО ПРЕДИ НЯКОЛКО ЧАСА!!!

БЯХ ЗДРАВ! БОГ МЕ БЕ ИЗЦЕРИЛ!!! СЛАВА НА БОГА!

Невярващи на очите си, веднага благодарихме и прославихме името на Бога всред роднините си и приятелите ми! Разбрах, че по същото време, когато съм отправял най-горещите си молби към Бога, са се молили за мен майка ми и моя приятел Георги, който в телефонен разговор по-рано вечерта разбрал от майка ми за, състоянието ми.

На следващия ден се обадох на брат Петър Велев и пожелах да свидетелствам за това Божие изцерение пред събранието, пред което проповядва. Така и направих.

Там разказах и още един случай за възхвала на Бога, който се бе случил през тази 2002 година, в началото на лятото.

Една вечер, ден преди рождения ден на мама, на гости ни бе брат Петър Велев, с когото осъмнахме в разговори по теми из Библията и разни случки на Божествени изцерения. Един негов разказ за свидетелство, много ме заинтригува.

Ставаше дума за една жена, чиито брат, отивайки на работа още преди обяд се прехвърлял в съседната кръчма, където прекарвал времето си до късно вечерта.

Една сутрин, преди да бъде отворен ресторантът, жената отишла пред входа му, вдигнала ръката си срещу него и изрекла думите "В името на Господ Исус Христос, да се маха тази кръчма от тук..." След известно време собствениците си намерили по-удобно място и изместили ресторанта.

Този разказ много ме впечатли, защото в нашия блок по това време имаше офис на врачки - "лечителки" и екстрасенси. Не се сещах по какъв начин могат да бъдат изгонени в демократична България и да престанат да погубват душите на хората. Като че ли Господ бе поставил точно това свидетелство в устата на брат Петър, за да ми послужи като пример. Както жената бе сторила, така и нашето семейство направи. Кой, когато имаше възможност, заставахме пред вратата на апартамента, в който се помещаваха "ясновидките", прекръствахме се и изричахме словата : " В името на Господ Иисус Христос, да се маха този офис на човекоубийци от нашия блок..."

След около 2 месеца офиса се премести някъде другаде, а в апартамента се настани обикновено семейство наематели с много деца, така както се молах.

СЛАВА НА ЖИВИЯ БОГ! ТОЙ ЧУВА МОЛИТВИТЕ НИ И ДНЕС, КАКТО Е ПИСАНО В СЛОВОТО!!! Амин!

Лазар ТОНОВ

(IT специалист - мултимедия)